మానసమయూరి

- కస్తూరి మురళీకృష్ణ

(గత సంచిక తరువాయి)

‘ఏమైంది మీకివాళ?‘ నవ్వుతూ అడిగింది ప్రశాంతి.

ఆమెకి శరత్ వంటింట్లోకి రావటం కొత్తగా ఉంది. దానికి తోడు సహాయం చేస్తాననటం గమ్మత్తుగా ఉంది. అందుకే అడిగింది.

నవ్వాడు శరత్ ‘ఏం? నేను వంటింట్లోకి రావద్దా? సహాయం చేయవద్దా? నాకు ఆ మాత్రం హక్కులేదా?‘ అడిగాడు.

‘బాగుంది.. ఇన్నాళ్ళకి గుర్తుకు వచ్చింది మీకు మీ హక్కు. రండి పాటలు వింటూ కూర్చోండి. నా పని నన్ను చేయనివ్వండి. కాలికీ చేయికీ అడ్డుపడకండి‘ అంది నవ్వుతూ.

‘లేదు ప్రశాంతీ.. నాకు ఇవాళే అనిపించింది. అసలు నేను ఏం చేస్తున్నాను? ఎందుకు చేస్తున్నానో అర్థం కావటంలేదని. లేస్తున్నాను. ఆఫీసుకి వెళ్తున్నాను. ఇంటికి వస్తున్నాను. మళ్ళీ లేచి వెళ్తున్నాను. ఏదో సముద్రం ఒడ్డున ఇసుకలో కూచుని ఎగసిపడే అలలను చూస్తూ కాలికి తడి అంటకుండా ఉంటున్నట్టు ఉంటున్నాను అనిపిస్తోంది. వాడి గురించి తెలియదు. పిల్ల ఇష్టాఇష్టాలు తెలియదు. నీ రోజు ఎలా గడుస్తుందో తెలియదు. నీ బాధలు తెలియవు. ఏదీ తెలియకుండా అందరి నడుమ ఉంటూ కూడా నా ప్రత్యేక ప్రపంచంలో నేనుంటున్నట్టనిపించింది. అందుకే అందరితో కలవాలని నిశ్చయించుకున్నాను. అది ముందు వంటింటితోటే ప్రారంభిస్తున్నాను‘ అన్నాడు శరత్.

ఆమె నవ్వింది. ‘ఇన్నాళ్ళకి మీకు జ్ఞానోదయమైనందుకు నవ్వాలో, ఇప్పుడు కాలికీ వేలికీ మీరు అడ్డుపడతారని ఏడవాలో తెలియటంలేదు. మీరు ఓ రకంగా ఉండటం అలవాటయింది. ఇప్పుడు మరోలా ఉంటే భరించటం కష్టం‘ అంది.

‘అంటే.. నేరస్తుడు జీవితాంతం నేరస్తుడిగానే బ్రతకాలా? వాడికి మంచివాడు అయ్యే అవకాశం ఉండదా? ఎంత క్రూరమైనదీ ప్రపంచం‘ నటించాడు శరత్.

‘చాల్లెండి. పొండి.. మీ తలత్ మహమూద్‌లు, ముఖేష్‌లు పిలుస్తున్నారు. మీ పుస్తకాల పేజీల్లోంచి రచయితల ఆత్మలు మీకోసం ఘోషిస్తున్నాయి. పొండి నన్ను ప్రశాంతంగా పనిచేసుకోనీయండి‘ బలవంతాన శరత్‌ను వంటింటి నుంచి బయటకు నెట్టింది.

అతడికి తన గదిలోకి వెళ్ళాలనిపించలేదు.

ముందు గదిలో కూర్చుని టీవీ పెట్టాడు.

అంతా కొత్త కొత్తగా ఉంది చానళ్ళు తిప్పుతూంటే..

అన్నీ వెర్రి మొర్రి చేష్టలు, పిచ్చిమాటలు, ప్రతీకారపు పలుకులు, అక్రమ సంబంధాల కులుకులు.. లేకపోతే, చిన్న పిల్లల పెద్దల పాటలు పాడటం, పెద్దలు చిన్నపిల్లల్లా గంతులు... చూడలేకపోయాడు. టీవీ కట్టేశాడు.

నవ్వుకుంటూ వచ్చింది ప్రశాంతి.

'నేను చెప్పానా! మీరీ ప్రవాహంలో ఇమడాలన్నా ఇమడలేరు. పొండి.. మీ ప్రపంచద్వారాలు తెరుచుకుని ఉన్నాయి. మిమ్మల్ని పిలుస్తున్నాయి' నాటకీయంగా అంది. ఆమె వైపు ముగ్ధుడయి చూస్తున్నాడు శరత్.

ఎంత అందంగా ఉంది!

మనిషి భౌతిక రూపం, పైపైని అందం మాత్రమే.

ఎదుట మనిషిని అర్థం చేసుకుని, అతని ఇష్టాఇష్టాలను గౌరవిస్తూండటాన్ని మించిన అందం ఏముంది?

ఆమె తనని విమర్శించవచ్చు. ఈసడించవచ్చు... అదంతా తాను నిర్వహించవలసిన బాధ్యతలను సైతం ఆమెనే నిర్వహించవలసి రావటంవల్ల కలిగిన చిరాకు తప్ప మరోమాట కాదు.

'ప్రశాంతీ' అంటూ ఆమెని దగ్గర తీసుకున్నాడు. 'నువ్వు చాలా మంచిదానివి. నేను నీకు తగినవాడిని కానేమో' అన్నాడు.

వివాహం వ్యక్తుల జీవితాలకు నిర్ణయాత్మక దిశనిస్తుంది. సరైన వ్యక్తితో జీవితం పంచుకోగలగటాన్ని మించిన అదృష్టం మరొకటి లేదు. అలాకాని పక్షంలో, కనీసం అర్థం చేసుకునే వ్యక్తి దొరకటం అదృష్టమే.

కానీ వివాహం వల్ల ఇరువురి జీవితాలు మరొకరికి తగ్గట్టు మారిపోతాయి.

'ఇన్నేళ్ళ తరువాత మీరు అలా అనటం బాగాలేదు. మన జీవితాలు అయిపోయాయి. ఇప్పుడంతా పిల్లల జీవితమే.. మనదేముంది?' అంది ప్రశాంతి అతడినుంచి విడిపించుకుంటూ.

ఆమె వెళ్ళిపోయిన తరువాత ఒక్కడే ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు శరత్.

రాత్రి పది దాటుతుండగా స్రవంతి వచ్చింది. 'అమ్మా అలసి పోయాను' అంటూ.

'ఇంత ఆలస్యమయిందేమిటి?' అడిగాడు శరత్.

శరత్ వైపు విచిత్రంగా చూసింది స్రవంతి. 'కంబైన్డ్ స్టడీస్ నాన్నా. అమ్మతో చెప్పాను' అని తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

ఏం చేయాలో తోచలేదు శరత్‌కు. కాస్సేపు టీవీ చానల్స్ తిప్పాడు.

వంటింట్లో స్రవంతి, ప్రశాంతిలు మాట్లాడుకోవటం వింటూ కూచున్నాడు. నెమ్మదిగా తన గదిలోకి వెళ్ళాడు.

ఎందుకో ఆ పుస్తకాలు, ఆ పాటల సీడీలు చూస్తూంటే ఎప్పటిలాగా ఆనందంగా అనిపించలేదు.

ఇలా ఒంటరిగా పాటలు వింటూ, పుస్తకాలు చదువుతూ జీవితకాలం గడిపేశాడు.

ఆ సమయమంతా ఏమైంది?

చూస్తూ చూస్తూ ముసలివాడయిపోతున్నాడు. పిల్లలు పెద్దవాళ్ళయి తమ నిర్ణయాలు తామే తీసేసుకుంటున్నారు.

ఏమొచ్చింది తనకు? ఏం సాధించాడు తాను?

ఏమైపోయింది సమయం? ఏమైపోయింది జీవితం?

టేప్ 'ఆన్' చేశాడు.

సబ్ కె రహతే లగ్‌తా హై ఇసా, కోయీ నహీ హై మేరా!

సూరజ్ కో ఛూనే నిక్‌లాథా, ఆయా హాథ్ అంధేరా"

అందరూ ఉన్నా తన వారెవరూ లేరు... సూర్యుడిని తాకాలని చేయిచూస్తే, చేతికి అంధకారం అందింది.

దాదాపుగా అందరి జీవితాలు ఇంతేనా?

అయినా తాను ఒంటరి వాడిగా భావించుకోవటం పొరపాటు. తనకి అందరూ ఉన్నారు. వారు తనవారు కాకుండా పోవటంలో వారిదోషం లేదు. దోషం తనదే. ఎందుకంటే, వారిని తనవారుగా చేసుకోవాలని ప్రయత్నించలేదు.

వారు తనని అర్థం చేసుకోవాలని ఆశించాడు..

అంత స్వార్థపరుడా తాను?

హఠాత్తుగా ఆశాభోన్స్‌లే గొంతుతో గది నిండింది.

జీనేకి బహానే లాఖోహై, జౌనా తుఝ్‌కో ఆయాహినహీ..

కోయీభి తెరా హోసంతధి, పడుతూనే అస్నాయా హి నహీ!

జీవించటానికి లక్షకారణాలున్నాయి. కానీ జీవించటం నీకు రాలేదు. ఎవరయినా నీ వారయ్యేవారు, కానీ వారిని స్వీకరించటం నీకు రాలేదు.

ఆ పాట తన వైపే వేలు చూపిస్తున్నట్టనిపించింది శరత్‌కు.

ఈ ప్రపంచంలో మన నిరాశలు, వేదనలన్నీ ఇలాంటివేనేమో!

మనసులో ఆశ ఉంటుంది. కానీ దాన్ని సాధించేందుకు ఎలాంటి ప్రయత్నాలు చేయం. కానీ అది అందలేదని నిరాశ చెందుతాం. కుములుతాం.

ప్రయత్నించకుండానే రాని ఫలితం గురించి బాధపడుతూంటాం జీవితాంతం.

'హలో' స్వరం విని తలెత్తి చూశాడు శరత్.

ఆమెని చూడగానే గుర్తుపట్టాడు. శిల్ప!

'మిమ్మల్ని నా పాట కార్యక్రమానికి ఆహ్వానించమని అమ్మ చెప్పింది.'

ఇన్విటేషన్ అందుకున్నాడు శరత్. ఆరోజు సాయంత్రమే. 'తప్పకుండా వస్తాను' అన్నాడు.

'థాంక్స్' అంది వెళ్ళిపోయింది.

ఏదో ఒకటి చేసి ఆమెతో ఇంకాస్సేపు మాట్లాడాలనిపించింది శరత్‌కు. కానీ ఏం మాట్లాడాలో తెలియలేదు.

ఆమె అటు వెళ్ళగానే పక్కనుండి సుగంధం వచ్చింది. చూశాడు. మాధవి వచ్చింది.

'ఏంసార్.. వెళ్తున్నారా పాటకి?' అడిగింది.

'ఏమో చెప్పలేను' అన్నాడు శరత్. ఆ రోజు హోటల్‌లో కలిసిన తరువాత ఆమె మళ్ళీ మాట్లాడటం ఇదే

'జాగ్రత్త. ఆమె గొంతు ఎంత మంచిదో, ప్రవర్తన అంత మంచిదికాదు' అనేసి శరత్ రియాక్షన్ కోసం ఎదురుచూడకుండా 'హాయ్ శిల్పా' అంటూ వెళ్ళింది.

'మానవ మనస్సులు, మానవ సంబంధాలు ఎంతో గమ్మత్తయినవి' అనుకున్నాడు శరత్.

'ఈ ఆదివారం అందరం పిక్నిక్‌కి వెళ్దాం. మా ఆఫీసులో ఒకాయనకి ఫార్మ్‌హౌస్ ఉంది. కొందరిని ఫామిలీస్‌తో రమ్మన్నాడు. వెళ్దాం' అన్నాడు శరత్.

తాను తన పిల్లలకు ఎంత దగ్గరవ్వాలని ప్రయత్నిస్తే, వారు అంత దూరం పారిపోవటం గమనిస్తున్నాడు శరత్. అంతేకాదు, తాను దగ్గర ఉంటే, ఇబ్బంది పడుతున్నట్టు, ముళ్ళమీద ఉన్నట్టు ఉంటున్నారు.

తనకు, వారికీ నడుమ ఏదో ఇనుపతెర అడ్డున్నట్టుంది. అంతేకాదు, తనకూ ఇతర ప్రపంచానికీ నడుమ ఏదో ఛేదించలేని గోడ అడ్డుగా ఉన్నట్టనిపిస్తోంది శరత్‌కు.

'ఎలా ఏర్పడిందీ అడ్డుగోడ? ఎందుకు ఏర్పడింది?' ఎంత ఆలోచించినా అర్థంకావటంలేదు.

పిక్నిక్ మాట శరత్ ఎత్తగానే స్రవంతి మూతి ముడిచింది. సుమంత్ పెదవి విరిచాడు.

'నాన్నా, ఆ రోజు నాకు ఫ్రెండ్స్‌తో ప్రోగ్రాం ఉంది' అన్నాడు.

'నా ఫ్రెండ్ బర్త్‌డే పార్టీ ఉంది నాన్నా. ఓన్లీ మేం ఫ్రెండ్స్ ' అంది స్రవంతి.

'ఎక్కడమ్మా పార్టీ?' తనకు కలిగిన నిరాశపైకి కనిపించకుండా అడిగాడు.

శరత్ ఎప్పుడూ వినని పేరు చెప్పింది. అది తనకు అలవాటైన హోటల్‌లాంటిది కాదు, యువతకు నచ్చే 'మీటింగ్ ప్లేస్' అని శరత్ గ్రహించాడు.

'అటునుంచి సినిమాకి వెళ్తాం నాన్నా. సాయంత్రం ఇంటికి వస్తాం. నా క్లోజ్ ఫ్రెండ్ నాన్నా' అంది స్రవంతి.

'అయితే ఓ పని చేద్దాం. మీరిద్దరూ సాయంత్రం దాకా రారు కాబట్టి, నేనూ అమ్మా వెళ్తాం. ఏం ప్రశాంతి?' అడిగాడు శరత్.

ఇబ్బందిగా చూసింది ప్రశాంతి.

'ఆదివారం లలితా సహస్రనామాలు చదవాలని అనుకున్నాం. నేను వస్తానని మాటిచ్చాను. ప్రొద్దుటి నుంచి సాయంత్రం దాకా ఉంటుంది' చెప్పింది.

నవ్వాడు శరత్.

'నో ఫామిలీ... నో పిక్నిక్.... నేనూ వెళ్ళను..' అన్నాడు.

మరింత ఇబ్బందిగా చూసింది ప్రశాంతి.

'ఏమిటి?' అడిగాడు.

'ఆ రోజు ఫ్రెండ్సంతా ముందు మన ఇంటికి వస్తారు. మీరు ఉంటే ఇబ్బందిగా ఫీలవుతారు' అంది.

పెద్దగా నవ్వాడు శరత్. 'ఓకే. ఆ రోజు ఇంట్లో ఉండద్దు. బయటకు పొమ్మంటావు అంతేనా?' అడిగాడు.

'మీరు ఎంత బాగా అర్థం చేసుకుంటారండీ మమ్మల్ని' అంది ప్రశాంతి.

అందరూ నవ్వారు. అందరితో తాను నవ్వాడు కానీ శరత్‌కు ఎలాగో అనిపించింది.

ఆదివారం ప్రొద్దున్నే లైబ్రరీకి బయలుదేరాడు శరత్.

అదేమిటో.. వెళ్ళటానికి ఒక్క ఫ్రెండు ఇల్లులేదు. ఎవరితోను 'ఈ ఆదివారం మనం కలిసి తిరుగుదాం' అనో 'మీ ఇంటికి వస్తాను' అనేంత సాన్నిహిత్యం లేదు. సినిమాకు వెళ్ళలేడు.

ఒక్క లైబ్రరీలోనే గడపగలడు.

వెళ్ళి లైబ్రరీలో సంగీతానికి సంబంధించిన పుస్తకాలుండే చోటు వెతికాడు. పండిట్ వి.ఆర్. పట్వర్ధన్ రాసిన 'రాగ్ విజ్ఞాన్' పుస్తకం కనిపించింది. తీసుకున్నాడు. తనకు సంగీత పరిజ్ఞానం సరిగ్గా లేకపోవటం శరత్‌ను ఎంతగానో బాధిస్తుంది. చిన్నప్పుడు స్కూలుకి వెళ్ళి చదువుకునేందుకు ఫీజు కట్టటమే గగనంగా ఉండేది. ఇక వేరే ఏదన్నా నేర్చుకోవటం అన్న ఆలోచనే రాలేదు.

డబ్బులు సంపాదించే సరికి బాధ్యతలు ఎదురుచూస్తున్నాయి.

ఇప్పుడు ఆనందించగలడు వింటూ. కానీ సంగీత పరిజ్ఞానం సాధించలేడు. ఏదైనా చేయాలి. సాధించాలనే తపన, ఉత్సాహాలు అడుగంటాయి. ఈ జీవితం ఇలా జరిగిపోతే చాలన్న నిర్లిప్తత, నిరాసక్తతలు ప్రవేశించాయి. కానీ సంగీతాన్ని వివరించే పుస్తకం దొరికితే చదవకుండా ఉండలేడు.

పుస్తకం చదువుతూంటే పలురకాల ఆలోచనలు శరత్ మనస్సులో కదలసాగాయి. భారతీయమైన ఆలోచన ఏదైనా దైవం, ఆధ్యాత్మికతలతో ముడిపడి ఉంటుంది. ఎలాంటి ఆలోచన అయినా విశ్వసృష్టికారుడి స్వరూపాన్ని దర్శించాలన్న, తపన అతడి గురించి తెలుసుకోవాలన్న ప్రయత్న ఫలితమే అనిపిస్తుంది. ఎవరో అతడి ఎదురుగా కూర్చున్నట్టు అనిపించింది. పట్టించుకోలేదు. ఒక అధ్యాయం పూర్తయిన తరువాత మరో అధ్యాయం ఆరంభించే ముందు ఆగాడు. ఎదురుగా చూశాడు.

అతడి వైపే చూస్తున్న శిల్ప కనిపించింది.

ఏమనాలో తోచలేదు అతడికి. నవ్వాడు.

ప్రతిగా నవ్వింది. 'మీరు కార్యక్రమానికి రాలేదు?' అడిగింది.

'వేరే పని ఉండటంతో రాలేదు.' అన్నాడు శరత్ ఏమనాలో తెలియక.

'మీకు సంగీతం అంత ఇష్టమా?' పుస్తకం వైపు చూస్తూ అడిగింది.

నవ్వాడు శరత్ సమాధానంగా.

'మీరు పాడగలరా?' అడిగింది.

'లేదు.. విని ఆనందిస్తాను అంతే..' అన్నాడు.

'లంచ్ సమయం అయింది.. వెళ్ళరా?' అడిగింది లేస్తూ.

ఆమె లైబ్రరీకి పుస్తకాలు మార్చుకోవటానికి వచ్చిదని, తనని చూసి ఈవైపుకు వచ్చిందనీ అర్ధమయింది శరత్‌కి.

'లేదు.. నేను రోజంతా ఇవాళ ఇక్కడే. భోజనం చేసి వచ్చి కూర్చుంటాను మళ్ళీ అన్నాడు.

'అయితే రండి.. నేనూ భోజనం చేయాలి..' అతని సమాధానం కోసం ఎదురుచూడకుండా బయటకు దారి తీసింది.

శరత్‌కు ఏమనాలో తోచలేదు. ఇది అనూహ్యమైన పరిణామం. కానీ ఆమె నడుస్తూనే ఉంది. అతడు వస్తున్నాడో, లేదో చూడటంలేదు.

వెళ్ళాలో, వద్దో తెలియటంలేదు శరత్‌కు.

చివరికి లేచాడు. ఆమెను అనుసరించాడు.

'రెండు మీల్స్' ఆర్డరిచ్చింది.

ఆ హోటల్, అక్కడి వాతావరణం చూస్తూంటే ఐశ్వర్యం ఉట్టిపడుతున్నట్టు అనిపిస్తోంది శరత్‌కు.

ప్రతి టేబుల్ దగ్గర మినరల్ వాటర్ బాటిళ్ళున్నాయి.

ఇలాంటి ఖరీదయిన తిండి తింటుంటే ఏదో తెలియని నేరభావన అతడిని ఆవరిస్తుంది. బయట తిండికి లేనివాళ్ళు కోకొల్లలుగా ఉన్నారు. ఇక్కడ అందరూ తినే తిండికోసం ఇన్ని డబ్బులు ఖర్చు పెట్టటం నేరంలా అనిపిస్తుంది.

పైగా, వందరూపాయలు సంపాదించటానికి ఎందరో ఎంతో కష్టపడుతూంటే, ఇక్కడ తాను వందలు వందలు ఖర్చుపెడుతూండటం ఎలాగో అనిపిస్తుంది. ఇలా అవసరం కన్నా ఎక్కువ తిని మళ్ళీ దాన్ని వదల్చుకోవటం కోసం వ్యాయామాలు, డాక్టర్ల మందులు అవసరం అవాల్సి రావటం బాధకలిగిస్తుంది.

తనకి ఎంత కావాలో తెలుసుకోలేని మనిషికి ఎంత తెలివి ఉండి ఏం లాభం? అనిపిస్తుంది.

'ఏమిటాలోచిస్తున్నారు?' అడిగింది శిల్ప.

'ఏమీలేదు. ' నవ్వాడు.

'అమ్మ మీ గురించి చెప్పింది. చాలా మంచి వారని చెప్పింది. ఎవరిజోలికి వెళ్ళారని, అనవసరంగా ఎవరినీ ఏమీ అనరని, బాగా చదువుతారని, చక్కగా ఆలోచిస్తారని చెప్పింది.'

నవ్వాడు శరత్ 'మీరు ఇప్పుడు చెప్పినవన్నీ మంచితనానికి అనర్థమైన విషయాలు' అన్నాడు.

శిల్పకూడా నవ్వింది. 'నేనూ మీలాగే. నాకు అనిపిస్తుంది, జీవితంలో ఏదైనా ఒక విషయం గురించి తీవ్రమైన తపన, విజన్ లేని వారికి ఇతరుల విషయాలు తెలుసుకోవటంపై ఆసక్తి ఉంటుంది. ఎవరేం చేస్తున్నారు, ఏం అనుకుంటున్నారు వంటి అప్రస్తుతం, అప్రధానమైన విషయాలపై ఆసక్తి ఉంటుంది. ఏదో విషయంపై ఎంత తీవ్రమైన తపన అంటే, మిగతా ప్రపంచమంతా అదృశ్యమైపోయేంత తీవ్రమైన తపన ఉంటుందో.. వాళ్ళకు ఇతర ప్రపంచం అనవసరం ఉండదు' అంది.

'మీ విషయంలో అది కరెక్టేనేమో. నా విషయంలో అది తప్పు. నాకే విషయంపై తీవ్రమైన తపనలేదు. నేను ఏ విషయంలోనూ ప్రావీణ్యం సాధించలేదు' అన్నాడు. ఆమె ఏదో అనబోయింది. ఇంతలో రెండు పెద్ద కంచాలు, వాటి నిండుగా గిన్నెలు తెచ్చి పెట్టాడు వెయిటర్.

అప్పడాలు, పూరీలు నిండిన బుట్ట తెచ్చిపెట్టాడు.

శరత్ మనసు మూల్గింది. ఇన్ని ఐటమ్స్‌కూ న్యాయం చేయలేడు. వాటి ఖర్చుకూ న్యాయం చేయలేడు.

చుట్టూ చూశాడు.

అందరూ సంతోషంగా ఉన్నారు. నవ్వుతూ మాట్లాడుతున్నారు. వేరెవరికీ లేని ఆలోచనలు, అభ్యంతరాలు తనకెందుకు?

హఠాత్తుగా శరత్‌కి ఓ ఆలోచన వచ్చింది.

తనకూ ప్రపంచానికి మధ్య అడ్డు తెరని ఎవరో నిర్మించినది కాదు. తన మనస్సు, తన స్వభావం నిలిపింది.

ఆ అడ్డుతెర అలా ఉండాలని తన ప్రకృతి నిర్దేశించింది. దాన్ని తాను ఏమీ చేయలేడు. తన స్వభావం నిర్మించిన తెరను ఛేదించిన వారు తనకు సన్నిహితమౌతారు. దాన్ని ఛేదించలేని వారు ఎంత సన్నిహితమయినా తెరకు ఆవలనే ఉండిపోతారు. ఎంత సన్నిహిత సంబంధమయినా తెరకావలనే తప్ప ఆ తెరను దాటి రాలేరు.

ఎవరయినా ఆ తెరను దాటివస్తారు? లేక, జీవితాంతం తనిలాగే తెరకు ఇటువైపు, ప్రపంచం ఆ వైపుగా మిగిలిపోతుందా?

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments